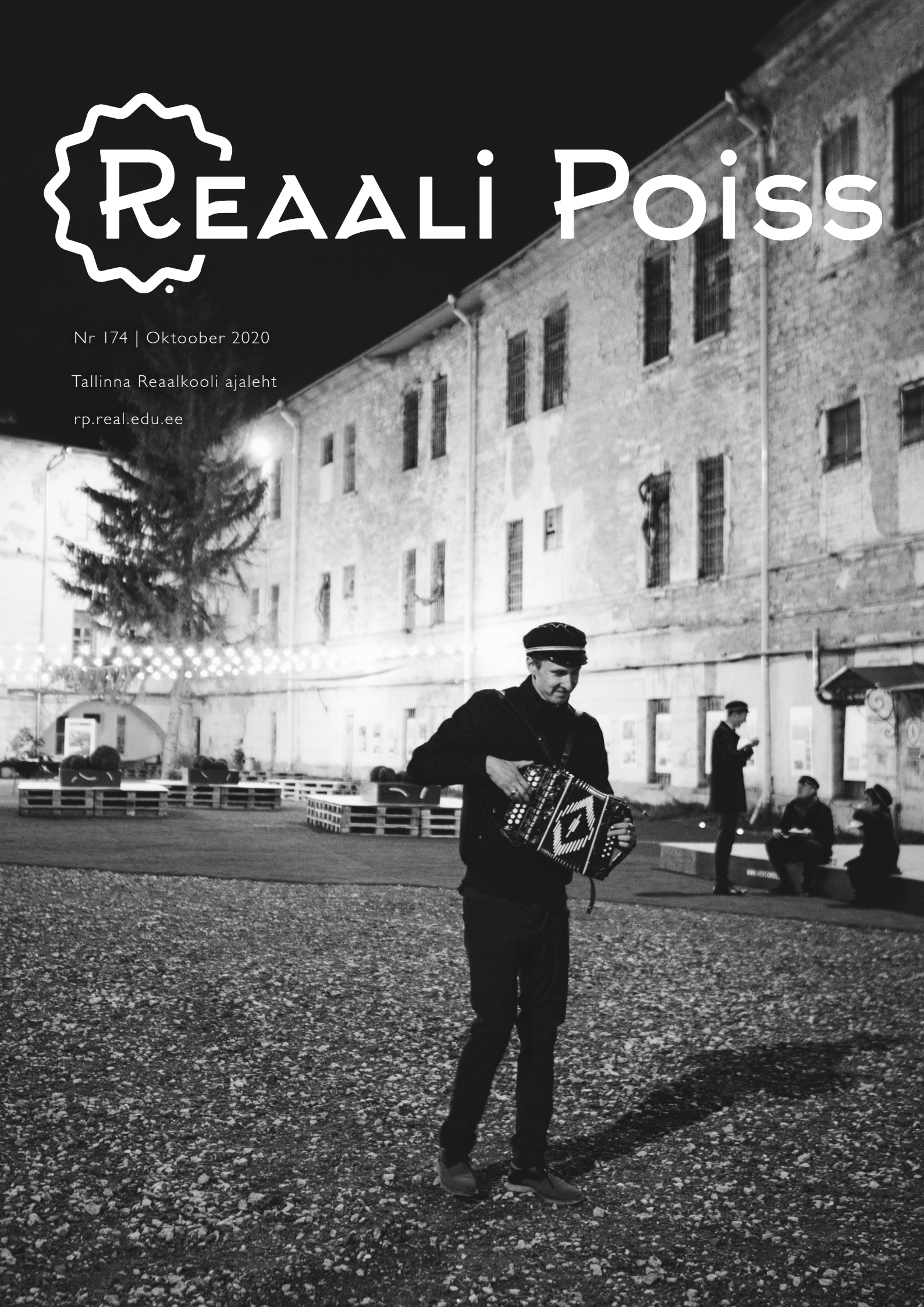

REAALI Poiss

Nr 174 | Oktoober 2020

Tallinna Reaalkooli ajaleht

rp.real.edu.ee

KUIDAS SÜGIS ÜLE ELADA

Paratamatult on jälle kätte jõudmas aasta kõige pimedamad ja hallimad kuud, millest läbi sõudmine on mõnikord sama raske kui uurimistöö suvel kirjutamine. Paraku ei ole keegi meist ajamasinat omistanud ning otse kevade rüppe reisimine on veel üsnagi ebarealistlik. Need kuud on võimalik ka niisama ära uneleda ning kuidagi end läbi tööde ja kirjandite vedada, kuid tihti on tulemuseks äärmiselt kehv enesetunne (tihti ka kehvemapoolsed hinded) ning lõpuks suutmatus end üldse millekski kokku võtta ja voodist väljuda. Kümne (ja kohe varsti poole) aastase koolikarjääri jooksul olen täheldanud, et sellisel ajal endaga hakkama saamiseks tuleb võimalikult tihti teha midagi, mis on veidi totter või pisut hulljuge.

Alustasin sellega veidi juhuslikult ning enesele teadmatagi oktoobri alguses, kui otsustasin pärast pikale veninud koolipäeva ja huviringi kombot endale tuka lõigata. Esimene nädal oli veider endale möödaminnes peeglist otsa vaadata – sealt vaatas vastu täiesti võõras kuju. Pikapeale uue frisuuriga harjudes tekkis sinna

juurde ka uus, veidi võõras enesekindlus ning peas hakkasid keerlema selgemate äärejoontega tulevikuplaanid. Sellele järgnes veel teisi asju nagu kuuekraadises vees (tali)suplemine, naljaga õpilasfirma loomine (Instagramis @of.getthingsdone, jälgige :)), müramuusika kuulamine ning viljelemine ja veel...

Igaühel on isiklikud veidi pöörased ettevõtmised ning see, mis töötab minu jaoks, ei pruugi absoluutselt töötada sinu jaoks. Soovitan veel spontaanseid mõtteid nagu koolis kilekotiga käimine, suupillikursused, kuum jooga, niplispits ja kulmude äraajamine. Valitud tegevus peab olema piisavalt totter, et seda igapäevaselt mitte teha. Tegutsemisel palun kasutada natuke kainet mõistust ning olla valmis ka mõneks negatiivseks tagajärjeks – see kõik käib asja juurde. Peaasi, et ellu väheke särtsu alles jääks. Raudset meelt ja kuhjaga vastupidamist!

Eliis Lelov 137A

REK-I PRESIDENDI LUBADUSED

1. Leiutan kooli peale rohkem nutikaid puhke- ja ajaveetmise paikasid, ilma et tekiks ruumipuudus või rikuksin kooli akadeemilist esteetikat.
2. Paigutan 4. korrusele mängu ja tegevusi, mida vahetunnil või vabal tunnil saaks mängida.
3. Toon Reaalkooli raamatuklubi.
4. Hoian elus reaali vaimu ka kriisiolukorras. Üritan läbi viia kõik üritused, mis on toimunud ka eelmistel aastatel.
5. Jätkame efektiivselt info levitamist REK-i, juhtkonna ja reaalipere vahel.
6. Viin lõpuni prügireformi. Toome kooli sorteerimise võimalusega prügikastid.

ÕPETAJATE TOA UUED ASUKAD

////////////////////

Margaret Kalm 138B

Eleonora Järg 139B

Mona Reisberg 138B

Uue aastaga ilmusid Reaalkooli ridadesse uued näod ka õpetajate poolel. Uurisime uutelt õpetajatele Kristiina Joonelt, Daniel Kaasikult ja Kristina Chowdhurylt, kes nad õigupoolest on ja mida nad Reaalis õpetamisest arvavad.

Kes te olete ja kust tulete?

K. Joon: Ma olen Tallinna Reaalkooli vilistlane. Ma olen Tallinnas sündinud ja Tallinnas ja Eestis üles kasvanud. Olen geograafia- ja loodusainete õpetaja.

D. Kaasik: Ma olen Tallinna Reaalkooli 121. lennu vilistlane, Helen Kaasiku poeg ja Erik Mäe sõber. Tulen Tallinnast, õppinud ja töötanud olen varasemalt Edinburghis, Oxfordis, Haagis. Viimati töötasin Tallinnas Sorainen advokaadibüroos ja alates selle õppeaasta algusest olen Tallinna Reaalkoolis.

K. Chowdhury: Tulen Haapsalust, mis on minu kodulinn. Viimased 11 aastat olen elanud Tallinnas. Enne seda veetsin

kolm aastat Helsingis, kus läksin mehele ja sain emaks oma vanemale tütrele. Õpetan Reaalkoolis vene keelt.

Mis on teie hobiaid?

K. Joon: Praegusel ajal tegelen ma kõige rohkem kaljuronimisega ja seda saab palju Ronimisministeeriumis harrastada.

D. Kaasik: Mulle meeldib vabal ajal jalgpalli mängida ja vaadata. Peaaegu 20 aastat olen laulnud erinevates koorides – segakoorides, poistekooris.

K. Chowdhury: Mulle meeldib lugeda ning olen harrastanud joogat. Ka reisimine meeldib. Kahjuks viimasel ajal napib aega nendega tegelemiseks.

Üks huvitav fakt teie kohta?

K. Joon: Eelmisel aastal olin mina omadega keset Atlandi ookeani ja jäin seal orkaani kätte.

D. Kaasik: Esimesena koolist tuleb selline fakt pähe, et gümnaasiumis tegin kirjanduses millegipärast ettekande Nikolai Gogoli raamatust „Surnud hinged” ja siis 12. klassi lõpuaktusel sain selle eest õpetajalt roosi. See jäi paremini meelde kui ükskõik milline olümpiaadi tänukiri.

K. Chowdhury: Võib-olla on huvitav see, et minu abikaasa on Bangladeshist pärit.

Millised on teie esmamuljed Reaalkoolist läbi õpetaja silmade?

K. Joon: Väga teistmoodi. Palju erinevaid tundeid on. Esiteks õpetaja töö võtab palju aega ja energiat ja võib-olla natuke rohkem, kui ma oleksin eeldanud. See töö ise ja kõik inimesed ja kõik õpilased ja eriti veel kaasõpetajad on kõik väga südamlikud ja toredad ja väga toetavad. Mul on tõesti väga hea meel olla tagasi Eestis ja tagasi olla Reaalkoolis.

D. Kaasik: Mul on olnud õnn töötada kollektiivides, kus on väga andekad ja pühendunud inimesed ning Tallinna Reaalkool ei ole selles suhtes erand. Erilise tänu tahaks hetkel edasi anda 7.c ja 8.a õpilastele, kes on väga toredad, tänan neid senise meeldiva koostöö eest.

K. Chowdhury: Esmamuljed on väga

positiivsed. Ma tunnen, et mind on siin soojalt vastu võetud – kõik õpetajad on abivalmid ja lapsed tublid.

Millist nõu annaksite õpilastele õppeaasta alguseks?

K. Joon: On oluline, et kõik tegeleksid ka natuke sellega, mis neile tegelikult meeldib, ja sellele aega kulutada ongi hea ja vajalik. Nii on lihtsam kooliaastast läbi saada ja sellega hakkama saada, kui ainult koolitööga tegeleda.

D. Kaasik: Kes veidi õpib, see veidi mõistab.

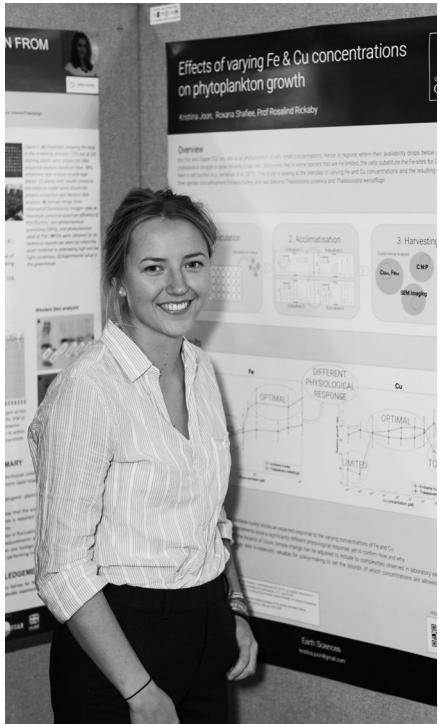
K. Chowdhury: Kui võtta arvesse praegust olukorda, mis maailmas toimub, siis ütleksin oma endise kolleegi, kehalise kasvatusõpetaja sõnadega: „Vähem stressi, rohkem dressi!” Ühesõnaga, veetke rohkem aega värskes õhus, jalutage ja puhake.

Milline õpilane te kooliajal olite?

K. Joon: Mäletan, et Martin Saar kirjeldas mind alati kui üht parajat nohikut, eriti põhikoolis ja võib-olla eriti gümnaasiumi viimastel aastatel ka. Ikka tegin ja ajasin oma asja ja käisin olümpiaadidel.

SISUKORD

2	TOIMETAJA VEERG. REK-I PRESIDENDI LUBADUSED	„TENET“	„KUIDAS MINUST SAI HAPKOMAH?“
3-4	UUED ÕPETAJAD	9	PUHVETIARVUSTUS
4	ARVAMUS. DEPRESSIIVNE HEAOLUMAA	10	ERIK J. MUUSIKANURK
5	ÜLEVAADE MÄGI KARABAHHI KONFLIKTIST	11	TRANSPORDIDISKURSUS
6–7	REK-I PRESIDENDIVALIMISED	12	SÜGISENE MÜNDIMÜSTIKA
8	KULTUURIARVUSTUSED.	13	ÕUDUSJUTT. SUURE AUGU TEOORIA
		14-15	SÕRMUSTE SALAJANE SEMIOOTIKA
		15	KUUKÜSIMUS

Kristiina Joon

Erakogu

Daniel Kaasik

Erakogu

D. Kaasik: Täitsa tubli, kohati silmapaistev, kooli eest väljas nii spordi- kui ka akadeemilistel üritustel.

K. Chowdhury: Ma olin tubli õpilane. Lõpetasin kooli nelja „4”-ga ning kõik ülejäänud hinded olid viied. Olin üsna tugev keeltes ja humanitaarainetes, pigem mitte nii tugev reaalainetes ja kehalises kasvatuses.

Mida peaks õpilased tegema, et teie tunnis häid hindeid saada? Milline on teie õpetamise põhimõte?

K. Joon: Tunnis tuleb kaasa mõelda. Mida rohkem tunnis kaasa mõelda, seda lihtsam on ka kõike muud teha: koduseid töid, päristöid ja lõpuks ka eksameid. Mulle meeldib alati, kui tunnis tekib arutelu. Õpilastel on alati võimalik küsida küsimusi

ja mulle pigem meeldib neile vastata.

D. Kaasik: Mitut asja: esiteks peaks tunnis aktiivselt kaasa töötama ja kaasa mõtlema, teiseks peaks tunni teemasid seostama igapäevaeluga ja kolmandaks peaks ülesandeid lahendama füüsiliste ja vaimsete võimete piiiril.

K. Chowdhury: Ma arvan, et ei ütle siinkohal midagi uut. Ilmselt sooviksid kõik õpetajad, et õpilased oleksid distsiplineeritud ja järjepidevad oma tegemistes. ¹³

Kristina Chowdhury

Erakogu

DEPRESSIIVNE HEAOLUMAA

/////////
Erik Joonatan Tepp 137A

Meie eluolud on iga aastaga aina paremaks läinud: töötunnid ja õpikoormus vähenevad, suurem rõhk on meelelahutusel ning elu kvaliteet tundub kasvavat lõpmatusse. Me ei pea enam ammu igapäevaselt muretsema nälja või sooja pärast. Siiski on mul tekkinud tunne, et kõikidele nendele headele asjadele vaatamata on keskmine õnnelikkuse tase langenud. Kuidas see küll siis nii saab olla?

Ma olen selle peale viimasel ajal päris palju mõelnud. Karantiini ajal oli palju aega iseendaga olla ja ühel päeval, kõndides keset Rahumäe juudikalmistut ning mõeldes nende raskele elule, tuli mul üks mõte. Me oleme viimasel ajal aina kurvemaks muutunud just selle tõttu, et meil on kõik eluks vajalik olemas ja palju enamgi. Mõeldes mõne asja peale, on suur võimalus seda kuidagimoodi ka

saada. Inimesed on hea kohanemisvõimega loomad, see on meid hoidnud elus sadu tuhandeid aastaid. Aga veel rohkem on inimesed laisad. Nagu inimene oli suuteline kohanema tuhandeid aastaid tagasi, on inimene võimeline kohanema ka mugavustega. Kuna heaolutunnet on võimalik saavutada aina kergemini ja kiiremini, muutume me selle suhtes aina tolerantsemaks. Tahame alati rohkem ja rohkem. Kuna inimene on harjunud pideva heaoluseisundiga, tunduvad need hetked, kus meil ei ole hea olla, eriti hullud. Kukkumine on suurem ja järsem. Kui sadu aastaid tagasi kõndisid inimesed künklikul teel, siis nüüd lõpeb kiirtee otse kukkumisega maakera sügavustesse. Sealt tagasi maanteele tulla ei ole kerge. Samal ajal näeme sotsiaalmeediast ühepalgelisi kujutisi teistest inimestest, kes sel heaolumaanteel tormituulega kihutavad. Jah, füüsiliselt peame me siiski tegema vähem tööd kui varem, aga vaimsel tasemel on see inimesele väga kurnav.

Ma usun, et see elutempo ei ole inimesele tervislik. Inimloom on evolutsiooniliselt loodud kõndima ja jooksmas, mitte tuhandega kihutama. Me ajud on valmis palju informatsiooni vastu võtma, kuid kas see on tervislik? Kunagi oli mured ja teod palju väiksemad. Inimese sisene maailm on muutunud nii hiiglaslikuks ning võimalusi on nii palju, et tuntakse end halvasti, kui ei suudeta sama, mida keegi teine näiteks tippülikoolis. Pidevalt sisendatakse, et oleme suutelised suurteks tegudeks, kuid enda heaolumaanteelt ära tulla, et suurte saavutuste nimel tööd rügada, on raske. Miks jääda seisma, kui saaks minna aina edasi?

See on minu kaks senti sellest maailmast, milles elame. Oleks väga tore, kui keegi minu heietavast segasest mõtlenust ka midagi aru sai ja kõrva taha pani. Seniks aga palju edu teie elukeste veeremisel ja hei, äkki ka vahel vaatate maanteel mõtlikult paremale-vasakule. ¹⁴

OO ŠAŠLÕKIMAAD, MIKS LÄBI TE EI SAA?

/////////
Mart Marjak 136A

Kaukaasia mägede vahel on süttinud kahe riigi, Armeenia ja Aserbaidžani vaheline sõjaline konflikt, mille sarnase nägemiseks tänapäeval peab tõepoolest „vedama”. Paraku pole kuuväljaanne just parim vahend taoliste sündmuste kajastamiseks – juba selle artikli kirjutamise jooksul on jõutud mobilisatsioonidest relvarahuni ja veel selle rikkumiseni. Kuna tegemist on ikkagi meie endiste vennasvabariikidega ja konflikti vaibumine tulevikus on sama tõenäoline kui see, et Eestile kuulub Petserimaa, on paslik süüvida tüli ajalukku, et paremini mõista, miks kaks šašlõkimaad ikka kuidagi läbi ei saa.

TÜLIÕUNA KÜPSEMINE

Konflikti ajendiks on Mägi-Karabahi (edaspidi Karabahi) ehk Artsahhi piirkond, millele ihuvad hammast nii kristlik Armeenia kui ka islamiusuline Aserbaidžaan (kuigi usul on asjaga vähe pistmist). Tegelikult on asi lihtne: mõlemad riigid peavad Karabahi juba iidsetest aegadest enda rahvale kuuluvaks. Armeenia kasuks räägib asjaolu, et piirkonnas on nii tänapäeval kui ka ajalooliselt olnud armeenlased tugevas enamus, ent Aserbaidžani poolel on rahvusvaheline õigus. Kuidas me siia jõudsime?

Nii Armeenia kui ka Aserbaidžaan olid sarnaselt Eestile kuni 20. sajandi teise kümnendini Vene keisririigi koosseisus ning sel ajal oli piirkonna halduslik seisund kahele rahvale pigem teisejärguline. Pinged hakkasid kasvama Vene ja Osmani impeeriumite lagunemise ajal, mil aserid ja armeenlased alustasid oma iseseisvate riikide loomist, mis vajasid loomulikult ka piire. Lühikese iseseisvusperioodi ajal aastail 1918–1921 pidasid kaks riiki maha sõja Karabahi üle, misjärel surus (Nõukogude) Vene karu taas riigihakatised oma käpakese alla. Märkimisväärne areng toimus 1923. aastal, mil Nõukogude Liit lõi armeenlaste enamusega Mägi-Karabahi autonoomse oblasti, mis sai aga Aserbaidžani liiduvabariigi osaks. Ajaloolaste hinnangul võis Stalini motiiv

olla Türgile lähenemine – aserid on türklaste lähedane sugulasrahvas, ent armeenlaste vastu oli Türgi mõned aastad varem korraldanud ligi pooletise miljoni ohvriga genotsiidi. Teisalt on võimalik, et Stalin tahtis kõigest veidi jagada ja valitseda, kuid muidugi võisid Jossul ka mõlemad mõtted peas möllkuda. Kuigi pinged jätkusid ka nõukogude ajal, ei lasknud muidugi ükski endast lugupidav Nõukogude Liidu tippkommunist piirkonnas asjadel tuliseks minna. Liidu lagunemise algul aastal 1988 sattus Karabahi kuuluvus taas päevakorda, mis – *déjà vu* – vallandas järjekordse sõja, seekord kuueaastase ja kümnete tuhandete ohvritega.

MAAILMA (MITTE)SEKKUMINE

Aastal 2008 võeti ÜRO-s vastu 39 poolt- ja seitsme vastuhäälega resolutsioon 62/243, mis tunnustas 1923. aasta otsusest lähtuvalt Karabahi kuuluvust Aserbaidžaanile, keda toetasid eelkõige teised islamiriigid. Enamik maailma riikidest on otsustanud konfliktist ringiga mööda kõndida, kuid on olulisi erandeid. Muidugi on oma karunina asjasse sisse pistnud Venemaa, kelle huvides on eelkõige piirkonna ebastabiilsena hoidmine, ühest küljest selleks, et võimalusel riike enda huvides tööle panna – Armeeniasse on Venemaa rajanud sõjaväebaasi, Aserbaidžaanil on pakkuda aga fossiilkütuseid. Putja saab olla ka lepitaja rollis, mis on tema PR-ile mõistagi ainult kasulik. Samuti on viimastel aastatel hoogu kogunud Venemaa ja Türgi rivaliteet. Türklased toetavad nüüdki oma vennasrahvast

(kütusterikkas!) Aserbaidžaanis ja ega neil Armeenia genotsiidi eitades muud valikut polegi. Olulist rolli konfliktis mängivad veel välisarmeenlased, keda on maailmas ligi 11 miljonit (Armeenias on elanikke vaevalt kolm miljonit). Nii Venemaal, USA-s kui ka Prantsusmaal on suured armeenlaste kogukonnad, mis oli kahtlemata üheks tõukeks nende riikide vastuhäälele 2008. aastal. Eriti keerukas olukorras on aga naaber Iraan, mille elanikkonnast 16% on Aserbaidžaanis elavad aserid. Täiemahuline Aserbaidžani toetamine on seega ohtlik, kuna Iraani aserid võivad järgmisena endalegi nõuda iseseisvust või kodumaaga liitmist. Samas peab teokraatliku Iraani valitsus arvestama ka islami vaimulikkonnaga, kes pooldab muidugi moslemitest asereid.

KUHU EDASI?

Kuigi räägitakse ka laiema regionaalse konflikti puhkemise ohust, on see pigem ebatõenäoline. See vajaks mõne suurriigi sekkumist, kellel on aga endal hulk tähtsamaid probleeme. Türgi kakleb Vahemerel Kreekaga ja viimastel aastatel on ta proovinud näidata end kannatajarollis, mistõttu oleks agressiivne samm ebamõistlik. Iraanil on konflikte nii Lähis-Idas kui ka USA-ga, kellel omakorda on parajalt lahkkelisid nii sise- kui ka välistasandil. Venemaale on mõistagi palju olulisemad Valgevene, Ukraina ja Nord Stream 2. Kuni see riikide nelik jätkab oma tegevust tagaplaanil, jätkub Lõuna-Kaukaasias naabritevaheline tüli hootise vägivallega tõenäoliselt veel mitmeid põlvkondi. ¹⁵

Kodu valvav sitke vanamemm Mägi-Karabahi pealinnas Stephanakertis

BBC

RAAMATUTEST JA VÄITLUSEST MMA-NI EHK REK-I PRESIDENDIVALIMISED 2020

////////////////////
Kadriann Kummer 138C Karikatuurid:
Ainar Leedu 138C Helena alver 138B

28. septembril algasid kauaoodatud REK-i presidendivalimised. Sellel aastal oli kandidaate igast vanuseklassist: kandidaat nr 1 oli 12.c õpilane Anne-Mari (Anni) Kasemetsa, kandidaat nr 2 11.a-st Mihkel Jesse ja last but not least kandidaat nr 3 ehk Ainar Leedu 10.c-st.

Valimisnädala esimesed kaks päeva olid kõigile pigem sisseelamiseks: kandidaadid said plakatite abil oma valimiskampaaniaid tutvustada ja valijaid seeläbi selleaastaste kandidaatidega tutvuda. Lubadusi oli seinast seina, täiesti reaalsetest ideedest ulmeseliste mõteteni, kuid see andis ka võimaluse leida omale meelepärased president.

Nii Anni kui Jesse lubasid mõlemad prügireformi lõpuni viia ning parandada infovahetust REK-i ja õpilaste vahel. Anni töötas veel, et kooli peale tekib rohkem puhkekohti, vahetundide sisustamiseks mängu- ja tegevusi. Tema eesmärk on luua ka Reaalkooli raamatuklubi, et parandada noorte kahtlusväärselt ebapopulaarset lugemisharjumust, korraldada sel aastal kindlasti mullu ära jäänud üritusi ning hoida reaali vaimu elus õppekorraldusest olenemata.

Jesse lubadusteks olid lisaks eelnevatele veel tagasi tuua pannkoogid, jätkata kahe uue traditsiooni, hackathoni ja filmiõoga, saada gümnaasiumile juurde eelisvahetunde puhveti külastamiseks ning debati vaieldamatult vastuoluliseim teema: luua Reaalkooli väitlusklubi ehk ka üldisemalt soosida õpilasomategevust. Ainari lubadustest selgus, et tema missiooniks oli kooliellu rohkem meelelahutust tuua. Ta lubas kuulata ära kõik, mis õpilaste hinge vaevab. Ainari mõteteks oli söögivahetundidesse rohkem magustoite saada, pubisse Maurus õpilaspiletiga soodustus teha, kooli aeroobikaklassi MMA puur tuua, koolis saunaõhtuid korraldada ja viimaseks kolmandal korrusel *bowling*-rada avada.

VÄITLUSROHKE NÄDAL

Kolmapäeval pandi potentsiaalsed presidendid esimest korda proovile, kui kolme minuti jooksul said nad kõne pidada. Aula oli vahetunnis rahvast täis ja ootusärev kuulajaskond pani jala värisema ka kandidaatidel. Kõigi kõnedes oli põhirõhk oma valimislubaduste täpsustamisel ning ideid, mida presidendina teostaks, tuli veelgi juurde. Anni kui 11-aastase Reaali kogemusega õpilane teadis täpselt, millest ta koolis puudust tunneb: mugavus, pehmed padjad ja rohkem mängu. Enesekindlaim Jesse toetas kõne lõpus vastaskandidaati lausega: „Valige kandidaat nr 1!“. Ilmselt juba ette teades, et vahetund jääb kõnedele lühikeseks, ei pidanud Ainar seekord pikka juttu, mida näitas juba sissejuhatav lause „Aega pole palju, kõne ka pole.“ Valimislubaduste meenutamiseks aitasid teda õnneks kaaskümnasistid, sest needki olid noorimal meelest läinud – on alles kokkuhoidev kool.

Neljapäeval oli kavas debatt, soojenduseks alustati vahetunnis ning reaalne debatt algas pärast tunde. Kõige rohkem intriige tekitas presidendikandidaatide lubaduste finantsiline pool: kui palju lubatud ideed maksma lähevad ja kust see raha

leitakse. Kui Anni lootis oma lubaduste teostamisel pigem toetustele ja tutvustele, siis Leedu unistused olid suured: Tallinna linnaeelarvest mõni miljon *bowling*-u-raja ehitamiseks saada tundus tema jaoks üsnagi tõenäoline. Lahendusi oli veel: teada-tuntult on Tallinna Reaalkooli gümnaasiumis neli õppesuunda ja põhikoolis tööõpetuse tunnid. Õpilastele saaks ideede teostamisel anda hea praktikavõimalus: põhikooliõpilased tulevad tööõpetusest ehitama, inseneeria õpilased teevad valmis planeeringu, programmeerijad loovad vajalikud süsteemid, majandussuuna sponsorid ja turundajad korraldavad rahlise poole ning tulevased meedikud hoolitsevad ehituse turvalisuse eest. Jesse lubadused õnneks rahade taga kinni ei olnud, lubatud pannkoogid jäid pigem korralduse taha. Jesse andis sõna, et hakkab vajadusel ise pannkooke tegema ning nende debati käigus tuli välja, et loodab ka algklassiõpilaste peale.

Debatile pandi punkt oma tugevuste välja toomisega ning igaühel oli võimalus öelda, miks just teda tuleks valida. Ainar rõhus oma noorusele ning sellele, et ta on väljastpoolt, millega tooks kooli uusi ideid ja vaatenurki. Jesse aktiivsus ja varasem kogemus REK-is olid tema põhilised

argumendid. Anni uskus, et tema eeliseks on just tema 1. klassis alustatud pikk tee Reaalis ja aktiivne töö nii REK-is kui ka varasem suhtluskogemus juhtkonnaga. Neljapäeva õhtul oli aeg valimisplakatid maha võtta ning jäi üle loota veel vaid nädala esimeses pooles tehtud tööle ja suurimale poolehoiule. Reedel algasid lõpuks hääletamised. Igal klassil oli ette nähtud oma aeg vahetundides, et langetada kogu ülejäänud aastat mõjutav otsus. Hääletajaid oli koguni 295 ehk 86,8% hääleõiguslikest õpilastest langetasid otsuse. Konkurs oli tihe ning 18 häälega võitis Anne-Mari Kasemetsa!

Järgneval REKi koosolekul pakkus ta välja ka omapoolse asepresidendi, kellega kõik REK-i liikmed täielikult nõus olid. Anni paremaks käeks sai 12.a õpilane Herman Karol Hörrak.

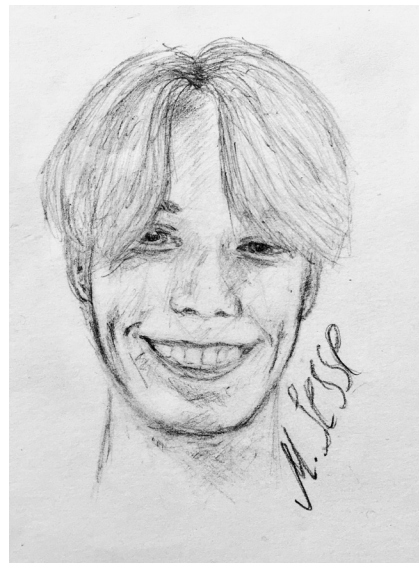
INTERVJU PRESIDENDIKANDIDAATIDEGA

REK-i presidendivalimised on möödas ja viimane aeg on lähemalt tutvuda selleaastaste kandidaatidega. Loodame, et lisaks praeguse presidendi tundmaõppimisele on järgnev intervjuu spikriks ka tulevasteks valimisteks.

Kes sa oled ja kust sa tuled?

Ainar: Ma olen Ainar Leedu, ma olen 16, päriselt ka, võin pärast 11 väljas olla. Ma tulen Laagrist, see on üks koht Pääsküla kõrval.

Mihkel: Ma olen Mihkel Jesse, tulen 11.a klassist. Olen Tallinna Reaalkoolis alates 7. klassist, enne käisin Laagri koolis.

Anne-Mari: Ma olen Anne-Mari ja ma olen realist, 1.klassist saati.

Räägi oma mitteametlikest valimislubadustest.

Ainar: Mitteametlik? Mul ei olegi sellist, olen aus ja otsekohene mees, kui midagi öelda on, ütlen ikka välja. Ma ei peida juhtkonna eest mitte midagi. Nagu öeldakse: ma olen läbipaistev mees.
Mihkel: Oleme rääkinud, et võiks saada sõrmusega 10% Mauruses maha, aga see tähendab, et peaks tõsisemalt tegutsema.
Anne-Mari: Mitteametlikuks võiks ju lugeda selle Red Bulli masina Reaali toomise. See oleks väga lahe!

Millist Reaali koolitoitu oleksid nõus serveerima Eesti presidendile?

Ainar: Ma ütleks, et lasanje on lihtsalt jumalik, kuid kardan, et esituse poolest võib see madalaks jääda, samas maitse on ikkagi kõige olulisem. Lasanje. [Lasanje pole koolitoit, millist tavatoitu serveeriksid?] Ma ei söö tavatoitu, see on talupoegadele.
Mihkel: Lasanje.
Anne-Mari: Lasanje, see on tipptoit Reaali sööklas.

Millise riigi president sa oleksid?

Ainar: Suure ja võimsa, sest ma olen ise ka suur ja võimas, Venemaa.
Mihkel: Albaania, see on selline pommiauk.
Anne-Mari: Ma riigi president ei taha olla, see oleks veits liiga palju minu jaoks. Ma ei näe ennast riigi presidendina.

Mis CEO sa oled?

Ainar: Asjade tõsiselt võtmise.
Mihkel: Hackathoni.
Anne-Mari: Stiilse hilineamise.

Milles sa oled kohutav?

Ainar: Esinemine.
Mihkel: Pane sinna miinus.
Anne-Mari: Aja planeerimises, seda peaks kindlasti veel arendama.

Kuidas sa nimetaksid oma autobiograafia?

Ainar: „Kuidas olla parim“.
Mihkel: „Mihkel Jesse“.
Anne-Mari: „S*tast saabki saia“.

Üks soovitus teistele kandidaatidele.

Ainar: Ärge pikka viha pidage, kui te kaotate!

Mihkel: Andke alla juba!
Anne-Mari: Edu!

Kes võidab?

Ainar: Ilmselt mina, teist valikut ei olegi.
Mihkel: Kesse? Jesse!
Anne-Mari: Mina ilmselt.

Mis valesti läks, miks ei võitnud?

Ainar: Võib-olla peaks natuke tõsisemalt võtma asja, aga pole midagi. Põnev kogemus oli, kahju, et ei võitnud.
Mihkel: Ma olen ehitatud liiga teisiti.

Mis ootused on REK-i presidendile?

Ainar: Ootused Annile on ikka head, olen näinud. Rebaste nädala korraldas väga hästi, arvan, et ta saab asjaga väga hästi hakkama.
Mihkel: Loodan, et Anni suudab REK-i tööd hästi juhtida.
Anne-Mari: Ootused on suured, peab ennast nüüd kokku võtma ja kõigega tegelema.

Järgmine aasta uuesti?

Ainar: Ei tea, vaatab, mis elu toob meile. [Kui lähed, tuleb *bowling*?] Seda vaatame, ei tea ju, mis juhtub, äkki on uus koolimaja, kus juba on *bowling*.
Mihkel: Ikka.

Mis on esimene asi, mida nüüd teed?

Anne-Mari: Kutsun kokku esimese REK-i koosoleku ja sealt hakkam edasi vaatama.

Millal ja kuhu tuleb Red Bulli masin?

Anne-Mari: Siis, kui ma juhtkonna ära räägin. 🗣️

R. Pattinson ja J. D. Washington

Kaader filmist

Hans Robert Kannukene 139B

26. augustil esilinastus Eestis Christopher Nolani viimane teos „Tenet”, mis on kinodesse tagasi toonud palju koroonakriisis kaotatud filmihuvilised.

Kuigi paljud filmistuudiod on otsustanud oma projektid tulevikku lükata, kartes väheste vaatajate tõttu läbikukkumist, otsustas Warner Bros. siiski filmi kinolinalle lasta. „Tenet” maksis umbes 200 miljoni dollarit ja on praeguseks ülemaailmselt sisse toonud ligi 300 miljonit dollarit. Võtted olid seitsmes erinevas riigis, millest üks oli ka Eesti, mistõttu on ka meie meedia palju „Tenetist” rääkinud.

„Tenetis” on peategelaseks... Peategelane (John David Washington), kes proovib peatada eelseisvat maailmalõppu. Kuigi esmapilgul tundub see väga selge eesmärgina, suudab Nolan keerukate intriigidega loo mitmel korral pahupidi pöörata ja lõpuks vaatajad hämmingusse jätta. Film nõuab teravat tähelepanu, sest korraks kõrvale vaadates võib palju mööda libiseda. Mina soovitan „Tenetit” kaks korda vaadata, sest film rändab ajas tagasi, mistõttu on taasvaatamine vägagi värskendav ning tekkinud küsimused võivad vastused saada. Loos on palju ainulaadseid ideid, mida Christopher Nolan on suutnud suurepäraselt visualiseerida. Kritiseerida saab tegelaskujude sügavuse ja originaalsuse puudumist, mis juhtub kahjuks sellist laadi filmides tihti. Ka ei esine suuremat loo mõtet või moraali ning vaatamisel jääb puudu emotsionaalsusest. Siiski suudavad näitlejad (Washington, Pattinson, Debicki, Branagh) tuua tegelaskujudesse nüanssi ja hoida vaatajate silmi ekraanile naelutatuna.

„Tenet” sisaldab palju võimsaid ja huvitavaid kaadreid, mille filmimine oli väga keeruline nii võttemeeskonna kui ka näitlejate ja dublantide jaoks. Õnneks tasus kogu vaev end ära, sest teosele on enamjaolt positiivset tagasisidet antud. Boonusena on filmile teinud muusika Ludwig Göransson, kes on heliloojana töötanud ka „Mandaloriani” ja „Musta pantri” kallal. See sobitus hästi tegevusega ja oli ka hiljem kodu kuulates imeline.

Minu hinnang: 8/10

Nolan on vaieldamatult üks parimaid põnevusfilmide režissööre. Kuigi „Tenetis” oli kindlasti nõrku külgi, on see väga auditav ja paeluv film. Kui kunagi tekib kaks ja pool tundi vaba aega, siis sisustab „Tenet” selle täiuslikult.

////////////////////

Mila Laub 139A

Käisin vaatamas Ugala teatri lavastust „Kuidas minust sai HAPKOMAH” ning pärast 1h ja 25 minutit lootsin, et ma ei pea endale kunagi sama küsimust esitama.

Saabusin Vene kultuurikeskusesse umbes 15 minutit enne etenduse algust, oma kohale jõudes toimus laval juba pidu. Noored näitlejad kutsusid vaatajaid endaga tantsima ja nautisid elu. Pärast meeleolukat sissejuhatust algas etendus. Samanimelise raamatu põhjal valminud lavateos räägib ühe noore narkomaani tõestisündinud loo, mis selgitab narkootikumide olemust ja nende halbu külgi. Etenduse alguses oli palju pidutsemist, mis tundus veidi kutsuvana, kuid teose arenedes lootsin üha rohkem, et ma ei lange kunagi narkootikumide küüsi.

Peategelane HAPKOMAH kasvab üles Tallinnas ning tema elu sarnaneb mitmete nendega, kes on noorena hakanud narkootikumide tarvitama. Lubadus „ükskord ja mitte kunagi uuesti” võib muutuda kurvaks ja traagiliseks sõltuvuseks, millest on raske ja mõnel juhul koguni võimatu vabaneda. Etendust kirjeldab perfektselt raamatu eessõna „Ilusamaks see ei lähe. Kaugemale küll”. Peategelane näeb, kuidas tema sõbrad vaikselt hääbuvad ning kuidas ta isegi aina rohkem endasse tõmbub ja sõltuvuse küüsi vajub. Lavateoses selgitatakse ausalt ja avameelselt, kuidas inimene muutub sõltuvuse vältel ning mis on tarvitamise reaalsed kõrvalmõjud ja kuidas need eskaleeruvad.

Ma jäin etendusega väga rahule – noored näitlejad olid kõik võrdselt head, neid oli lust vaadata. Lahedad valgusefektid ja kostüümid muutsid etenduse tervikuks ka tehniliselt poolelt. Kasutatud släng andis palju juurde – jutt tundus reaalsem ja noortepärasem. See etendus tõesti muutis minu arvamus narkomaanidest. Pole olemas stereotüüpset sõltlast – sõltuvus ei hooli vanusest, pikkusest, rahvusest, töökohast ega rikkusest.

Soovitan seda lavastust kõigile, kellel on eluaastaid rohkem kui 14. Kindlasti aitab see mõista narkootikumidega kaasnevaid probleeme ja muresid ning narkomaanide elu. Isegi kui raamat, mille ainetel lavastus loodud on, räägib kümne aasta tagusest ajast, siis on samad probleemid aktuaalsed ka tänapäeval. Pärast etendust korraldati vestlusring näitlejate ja Viljandi haigla spetsialistidega.

Ilusamaks see ei lähe. Kaugemale küll.

Maris Savik

PUHVET <2E: -I> EINELA

////////////////////

Haide Maria Kuusik 137B

Gerdo Germann 137C

Kuidas defineerida meie puhvetit? Sõna „puhvet” on defineeritud kui toit, elu, Kirju kiisu, Püha graal, koht, kust saab väljaspool söömaega süüa ning söömise ajal süüa juurde, (puhvet <2e: -i> lauanõukapp; einela), päikesekiir pimeduses, päästerõngas, puhvet on seal, kus on <3 puhvetitadi <3 jne...

Kogusime reedel, 9. oktoobril reaalkate puhveteelistusi. Küsitluses osalesid 5.-12. klassid, kellest 221 õpilast vastasid. Puhveti top 3 toodet on Kirju kiisu, kanavapp ja šokolaadikook, milline üllatus, eksle... Umbes 40% vastanutest külastab puhvetit iga päev, teise eelistusena aga neljapäeval. Nüüd siis tead, et neljapäev pead varem tunnist ära küsima, et kanavappi saada :) 60% vastanutest ei käinud 9. oktoobril üldse puhvetis.

Mis on aga meie armsas koolipoes uut ja maitsvat? Viimase puhveti arvustuse tegime kaks aastat tagasi ning selle aja jooksul on palju tooteid tulnud ja läinud. Hindame kahte uut ning ühte klassikut.

HAIDE JA GERDO PUHVETI STARTER PACK

Kui on kontrolltöö	kohv 1€/kirju kiisu 0,8€
Pärast teist/kolmandat tundi	kanavapp 1,6€
Pärast sööki	šokolaadikook 1€/kirju kiisu 0,8€
Kui vajad kiiret magusat ampsu	rummikook 0,5€

Meekook

Haide hinnang: 15/18 meekärge
Täpselt õige suurusega tükk, mida võib mekkida ükskõik millisel söögikorral. Mõnusa pehme tekstuuriga mesine hõrgutis, mis lausa sulab suus. Kreem on meeldiva hapuka alatooniga. Hoiatus! Võib tekitada sõltuvust.
Gerdo hinnang: 5/18 meekärge
Minu jaoks liiga mahe, vähe mett. Sobib leebemaks päevaks, kus pole nii palju suhkrut vaja aju stimuleerimiseks.

Viinamarjad

Haide hinnang: 9/10 Itaaliat
Üks vähestest toodetest, mis on ühtaegu nii tervislik kui ka maitsnev. Hind võiks odavam olla.
Gerdo hinnang: 10/10 Itaaliat
Tekkinud on viinamarjasõltuvus. Parim alternatiiv koogile ja šokolaadile. Eriti

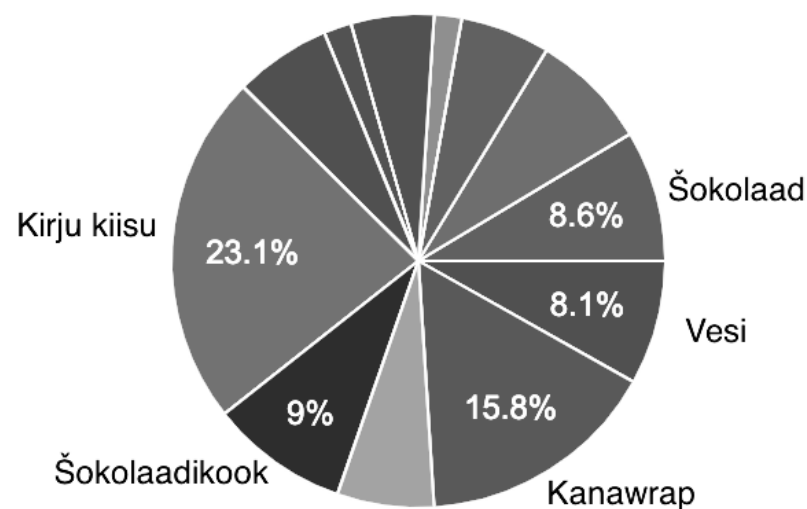
head on väikesed rohelised seemneteta viinamarjad. Su keha tänab sind, *that's grape!*

Valge šokolaadiglasuuriga kaneelisaia

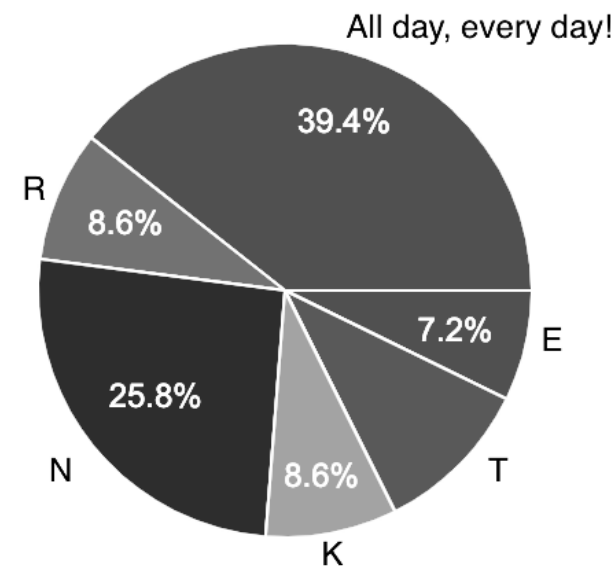
Haide hinnang: 6/12 glükogeeni
Tohutu suhkrupomm, isegi minu jaoks. Klassikaline kaneelisüda oli parem.
Gerdo hinnang: 7/12 glükogeeni
Ausalt öeldes pole proovinud, aga näeb hea välja. Peamine põhjus selleks on suhkruisaldus, sest oma koostisosadega küündib puhveti üheks kõige magusamaks saiaaks. Proovi seda mikrolaineahjus soojendada ning kõik tahavad sinult ampsu. Kahju, et kaneelisüda enam pole :(((

Korja oma sendid ja sõbrad kokku ning minge puhvetisse!

LEMMIKTOODE PUHVIST 221 VASTUST

MIS PÄEVAL KÜLASTAD PUHVETIT KÕIGE ROHKEM? 221 VASTUST

JAH, ON KÄES AEG KRABADA OMA NÕIATARVIKUD EHK

ERIK J-IDE MUUSIKANURK VOL 2

/////////
Erik Joonatan Tepp 137A
Erik Jõevere 137C

Muusikanurga seekordses rännakus avastame värinaid tekitava oktoobrikuuga kõige paremini kokku käivaid helisalvestisi. Oleme välja valinud neli mitmekülset kauamängivat, mis on su kaaslasel pimedal tänaval, hilisõhtul kamina ees istudes või miks ka mitte mõne sõbra Halloweenipeol.

Hüüumärk ajast, milles elame:
King Krule – Man Alive! (Art Rock)

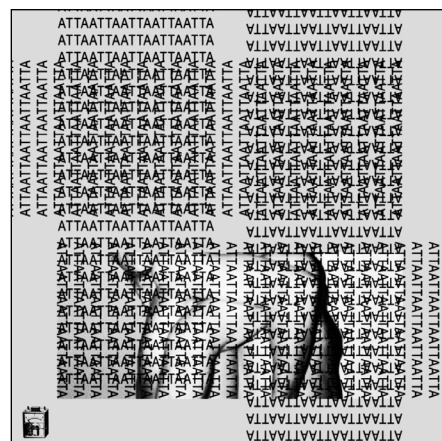
King Krule ehk Edgar The Beatmaker on Inglismaalt pärit muusik. Enamik ta muusikat on väheste pil- lidega rahulik muusika, mis sellest olenemata on kõlalt ruumikas. Oma 2020. aasta albumis „Man Alive!” li- igub King Krule uues suunas. Alles on jäänud rahulikkus, kuid osas lau- ludes on närvilikkus hästi kõlasse püütud. Album räägib palju ajast, milles elame, igapäeva probleemidest, suhtlemisest. „Man Alive!” tuli välja just tsipake enne koroonakriisi, kuid paljud teemad kõnetavad siiski ka muutunud maailma. Ma kuulasin seda esimest korda, kui see välja tuli, ja teist korda praegu. Pean tõdema, et avastasin selle albumi võlu alles nüüd. Mina olen viimase poole aasta jook-

sul palju muutunud ja nii muutus ka selle albumi tähendus minu jaoks. Soovitan just King Krule'i väga kuu- lata, kuna „Man Alive!” on väga nn 2020. aasta album. Toon eraldi välja lood „Comet Face”, „Perfecto Miser- able” ja „Slinky”.

White Ring – Black Earth That Made Me (Witch house)

Käes on *halloween*, n-õ tontlik ja õuduseid täis periood, ning ei ole paremat võimalust avardada oma muusikamaailma kui White Ringi teostega. 2009. aastal asutatud New Yorgist pärinev duo teeb *witch house*'i (muusikastiili, mis karjub „oktoob- er”) ja nagu võiks arvata, siis kuu- lates tekib tunne, nagu tahaks midagi kurja teha, soovitatavalt võlukunstiga seonduvat. Albumit käima pannes võib tunduda, et lood on üksteisega äravahetamiseni sarnased. Selle peale vastan, et miks muuta midagi, mis töötab nii hästi? Sina kui kuulaja, kes pole sellise tuttav muusikaga, anna võimalus White Ringile. Pane album õigel hetkel käima – öösel pimedas või üksikul tänaval ja avasta, et *witch house*'il žanrina on tõepoolest hea ot- starve. Ärme jää igavaks!

Midagi uhiuut ja tundmatut:
Atta – Atta (Post-Punk)

Mis bänd see nüüd veel on? Atta on uhiuus bänd, mis on pärit Berliinist. Nende kõige esimene singel tuli väl- ja tänavu 20. juulil. Kokku on bändil, mis koosneb ühest trummarist ja ühest kitarristist, Spotifys 54 igakuist kuulajat. Attast indžimaks naljalt ei läe. Ma sattusin nende peale täiesti juhuslikult, kuulates Raadio 2-e. Olen väga õnnelik, et hakkasin bändist huvi tundma. 7. oktoobril tuli Attal välja esimene EP. „Atta” sisaldab hu- vitavaid rütmiskeeme („Stabbing yes foot”), üles-alla hüppama panevaid kitarrikäike („Sony Centre”) ja isegi kauneid akustilisi lugusid („House Keys”). Kõik viis lugu on head ja oma- moodi. EP pakub suurt varieeruvust lugude vahel. Salvestus kõlab, nagu kaks kutti oleks saanud garaazis kok- ku ning salvestanud muusikat. See an- nab projektile kindla algelise õhustiku, mis töötab albumi headusele kaasa. Kuulda on, et Atta on veel enda häält otsimas, kuid see on ekstreemselt tu- gev algus loodetavasti huvitavale kar- jääriale. Pean nentima, et voogäppidel (*streaming apps*) on küllalt raske bändi üles leida. Spotifyst suutsin üles otsida nii, et kirjutasin bändi nime ning ühe loo (nt „Atta sony centre”). Soovitan soojalt Attat kuulata. Ning hei, äkki saad olla üks neist inimestest, kes kuu- las tundub bändi täiesti algusest alates!

OU, SA TULED RATTAGA KOOLI VÄ?

Rattad linnas

Fons Heijnsbroek

/////////
Gerdo Germann 137C

Millise transportvahendiga tuled sina kooli? 99% võin kindel olla, et see on mõni sõiduvahend nelja ratta ja sisepõlemismootoriga. Aga miks see nii on? Miks ei võiks me kooli tulla ratta või rulaga?

Praegu on näha, et Lurichi kõrval olev hoov lausa uputab algklasside laste tõukeratastest. Ühtegi *skateparki* kesklinnas nagu poleks, aga äkki nad lähevad peale kooli Vabakale või saavad kaherattalisega kiiremini koju, kui hommikul emmed-issid nad autoga kooli töid. Aga miks hoovis ühtegi ratast pole?

Üks põhjus võib olla seotud sellega, et Tallinnas pole välja arendatud täies ulatuses rattateid nagu Helsingis või Stockholmis. See tegur üksinda paneb

kaherattalisest eemale hoidma. Muidugi tekib ka turvalisuse ning videovalve küsimus. Enda retro linnaratast valveta päikese kätte lebotama ei tahaks jätta...

Mõelda vaid, kui palju inimesed enda ökojalajälge säästaksid, kui nad tuleksid hommikul rattaga kooli. Muidugi jätab ilm alati soovida. Kooli jõudes on keha ka parajalt higine ja märg, nii et ärme isegi hakka sellest jamast rääkima. Tuleks siis rulaga kooli – oih, jälle probleem, kuhu see nüüd koolis jätta. Mina olen elektriruladid näinud söökla kraanikausside juures, aga vabalt võiks 0 korrusele tekitada mõne rulade parkimisplatsi, et inimesed liigutaksid ennast rohkem ning jõuaksid kiiremini kooli ja koju. *kõh-kõh REK-i president*

Pea ainsad kohad, kus võib Tallinnas rattaid märgata, on Gonsiori tänav,

Reidi/Pirita tee ja Tallinn-Tartu maantee Ülemiste keskuse esine, kus mõned rattasporti harrastavad. On siis rattad väljasurev transpordivahendite tõug või lihtsalt väga kindla tarbijaniššiga toode? Mina, kes ma elan Tallinnast väljaspool asuvas asulas, märkasin juba septembri esimestel päevadel, et kahtlaselt palju rattaid on ikka igal pool. Mis värk on? Tuli välja, et mitmed lapsevanemad viisid oma lapsi lasteaeda ratastela, mis on päris hea viis kütuse pealt raha säästa.

Tänapäeval on rattad nii palju arenenud, et need võivad isegi inimese eest sõita ning lisaks neil on kastike, kuhu asju panna. Prooviks siis mõnel soojal kevadpäeval hoopis ratta, mitte bussiga kooli tulla. Nii saab väikese trenni ka tehtud ja võib puhvis endale Kirjut kiisut lubada. ¹

Hea kraam, otse Austraaliast
Constant Mongrel – Living in Ex-
cellence (Post-punk)

Viimasel ajal olen sattunud kuulama palju Austraalia *underground*-bände, millest kõige meeldejäavam on Con- stant Mongrel. Austraallased alles oskavad muusikat teha! 2018. aasta septembris tulid nad välja albumiga „Living in Excellence” ja kui mida- gi on tänapäeva punk, siis *this is it*. Meenutab klassikalist punki, kuid lood on selgemad ja keerulisemad. siklik lemmiklugu albumilt on „Life- less Crisis”, mis on ühtlasi minu selle kuu lemmiklaul. Teost kuulates tun- dub, justkui aeg stagneerub ja maa-

ilm kukub kokku. Loos vahelduvad mässumeelsuses ja rahulikkuses teki- tavad väga meeldivat kontrasti. Con- stant Mongreli diskograafiat uurides on märgata iga albumiga kasvavat kvaliteeti ja omapärasust. Hoidke sil- ma peal, rahvas, nende magnum opus on veel tulemas.

Kui see sobib, siis kuulake Sleeper and Snake'i äsja avaldatud albumit „Fres- co Shed”, mis on samuti hea näide Austraalia vähem tuntud bändidest. Soojalt soovitan lugu „Flats Falling”, mida kuulates jääb tunne, nagu keegi saaks pead, aga heas mõttes. ²

SÜGISENE MÜNDIMÜSTIKA KUHU KAOS TOLM JA KUST TULEB RAHA?

////////////////////

Eke Tooming 138B

Ellen Roper 138A

Septembrikuus tuletas universum alati nii ratsionaalsetele reaalkatele meelde, et vahel on elus asju, mida seletada ei saa. Klassidesse ilmuvad salapärased mündid panid tagatoad kahisema.

Siinkohal pakume vastuste näljas lugejale viis võimalikku seletust otse ekspertidelt.

1. REAALI VAIM MAKSAB ÜÜRI

Kuigi teadlased pole jõudnud konsensusele, millal täpselt Reaali Vaim koolimajja kolis, on ta igal juhul juba aastaid meie hulgas ringi lenneldud, uksti paugutanud ja pum-tšiga-pumitanud. See tähendab aga ka mitmekümne aasta, võib-olla isegi sajandi jagu tasumata üüri. Kuigi nende aastate eest võib olla kogunenud päris kopsakas summa, mis nüüd tagantjärele tasumist vajab, siis nagu iga õpilane kodutööde esitamisest õppinud on: parem hilja kui mitte kunagi. Antud lahendus tekitab aga rohkem küsimusi kui vastuseid. Kust üldse Vaim raha saab? Miks alustati maksmisega alles praegu? Kas viis ja pool kuud üksi koolimajas mõjutasid Vaimu süütunnet?

2. TEGU ON KUMMALISE FÜÜSIKALISE NÄHTUSEGA

Teame kõik lugusid suurte kõrbete miraažidest – petlikest veesilmadest, mis ilmutavad end janustele ränduritele. Reaalkal on joogiveega probleeme vähem, küll aga taskurahaga... Kui viimased sendid on kulunud Kirjule kiisule, aga pärast kooli on veel vaja auguraud osta ning tegelikult oled sõbrale veel eelmisest nädalast võlgu ka... Pole vaja just Einstein olla, et siin otsad kokku viia.

3. EGA OMETI ALTKÄEMAKS?

Meie kooli õpetajad on küll kahtlemata kõigist kindlama moraalikompassiga, ent pole ju võimatu, et mõnel õpilasel on see veel lõplikult kujunemata. Ehk on keegi eksiteele sattunu püüdnud kuidagi

just nende viimaste sentide eest pisut kõrgemat hinnet lunastada? Müsteeriumi lahendamisel tuleb kaaluda kõiki võimalusi. Siiski jääb palju lahtiseid otsi. Kust saadi raha? Kust saadi liim? Miks on mündid laual/seinal ja mitte probleemse kontrolltöö tagaküljel?

4. SENITUNDMATU SEENELIIK

Sügis on seenehooaeg! Teame kõik, et seeneriigis valitseb meeleto mitmekesisus. Võib olla on nii palju meelehärmi tekitanud mündiprobleem tegelikult täiesti süütu orgaanilist päritolu – meie armas neoklassitsistlik hoone on lihtsalt pisut seenetama läinud. Kui võtsime ühendust Oxfordi mükoloogidega, arvasid nad, et omapärane seen võib pärineda siitsamast, meie naabermajast Eesti Pangast. Sealpoolt puhuvad rahakad tuuled sisaldavad ilmselt mõne haruldase rahaseene eoseid.

5. LUTIKAD!?

Aga kas midagi nii igapäevast nagu sent ei oleks mitte oivaline paik väikese mikrofonu hoiustamiseks? Tõsi küll, seinte külge kleebitud mündid ei ole just traditsiooniline salajane pealtkuulamise viis, aga vaenlane ei maga. Kes küll võiks olla nii nurjatu teo taga? Usume, et tegu võib olla süvariigi järjekordse katsega allutada rahvuslikult meelestatud kooli moodsatele mandumisele viivatele haridustehnicatele. Peame olema valvel. Kui märkate münti, olge ettevaatlikud. Privaatsus on surnud!

Lugeja peab eelnevast ilmselt omad järeldused tegema. Kahtlemata on võimalikke seletusi veelgi, kuid tõime teieni just kõige tõenäolisemad. Meie eksperdid ei eksi!

Kui märkate kooli peal midagi kahtlast, andke meile teada. Leiame vastuseid kõigile teie küsimustele! 🗨

Auk

Erakogu

SUURE AUGU TEOORIA

////////////////////////////////////

Helery Pikk 136C

Olen kindel, et enamik teist on viimasel ajal täheldanud meie kooli teisel korrusel üht teatud muudatust. Kaldun arvama, et see muudatus polnud taotluslik, vaid kujutab endast pigem Murphy seaduse tõestust. Kui kellelegi on minu vihjed jäänud auklikuks, siis soovitan tal seada sammud teise korruse lifti poole ning pöörata oma pilk kõrgustesse. Seal peaks olema (loodan, et lehe ilmudes pole toimunud arvestatavaid remonditöid), oma täies hiilguses, üks harilik auk. Järgneb läheneva *halloween*'i valguses üks õudusvõtmes lugu sellest, mis meie laega võis juhtuda... (Lühijutt on konstrueeritud E. A. Poe' novellile „Usheri maja hukk” (1839))

Terve häguse, sünge ja hiirvaikse sügispäeva oli Estonia pst harilik liiklus justkui tardunud. Nii kaugele, kui mu silm seletada suutis, polnud näha ühtki hingelist. Ainult *see* hoone seisis mu ees oma vankumatus üksilduses. Seda hoonet silmates valdas mind talumatu äng. Äng, millest ma ei osanud lahti öelda. Oli võimatu lahata, mis seda põhjustas. Olid need pilastrid, kolmnurkne frontoon, karüatiidid või midagi sootuks muud – minus võibsev rahutus tundus kõige peale vaid süvenevat.

Ometi teadsin, et just selles majas tuleb mul veeta paar pikka nädalat. Mind oli sinna kutsunud südamlikule taaskohtumisele minu kauaaegne sõber, kellega viimati sai kohtunud kooliajal. Teda taas nähes sain ma aga tõelise vapustuse osaliseks. Ta jume oli kahvatu ja tema üüratud jäised silmad peegeldasid kohusetruult igat mu liigutust. Vaevu tundsin selles inimvares ära oma kunagise koolivenna. Ka tema jutt ja käitumine tekitasid minus judinaid. Tema peamiseks jututeemaks oli keegi Veaali Raim, kes olevat just hiljuti pidanud tõsise haigestumise tõttu majast lahkuma. Ta tavatses alarõõmusest rääkida ka mingisugusest haruldasest haigusest, mis olevat teda terve elu saatnud. Tema kirjelduste kohaselt olid temas välja arenenud erakordselt teravad meeled, mis suutvat kinni püüda ka ebamaiseid signaale.

Kirjeldused kirjeldusteks, kuid viibides säärase seltskonna kütkeis, hakkas mulle päev-päevalt endalegi tunduma, et see maja peidab endas midagi enamat, kui esmapilgul paistab. See kahtlus tärkas minus ööl, mil ma suutsin eristada tänaval puhuva tormi peksust summutatud inimehale kaja. See kaja pidi tulema maja seest ja muutus aina selgemaks, mida pingsamalt ma kuulasin. Mis kõige hirmuäratavam, seda häält järgmise päeva hommikusöögilauas mainides sain ma oma sõbra parastava irve osaliseks – ta teadis täpselt, millest ma räägin.

Olnud kord ühel ööl seda häälekaja kuulnud, jätkus see kohusetruult ka igal järgneval. Ükskõik kui palju ma ka ei üritanud seda summutada, kostus see ikkagi mu ärklituppa. Ühel tuulevaiksel ööl muutus too hää äga erakordselt valjuks ning siis jälle sumbus sootuks. Tundus lausa, nagu tiirleks too hää maja peal ringi. Ma oleks läinud asja uurima, kui mind poleks uksele kinni pidanud mu kunagine koolivend. Ta suu oli pärani lahti ning seda liigutamata kõlas sealt kuival: „Lahti pääses.”

Kuulnud oma peas korrutades tormasin ma sihitult mööda maja ringi, keha hirmust vappumas. Põrand ja lagi segunesid üheks suureks plaatide virvarriks. Suutmata leida väljapääsu, jõudsin ma teise korruse paremasse tiiba, kus aga lõplikult tardusin. Nägin enda kohal laes värskeid põgenemisjälgi ning põrandal vedelemas kellegi initsiaalidega (V.R.) hommikumantlit. Ülevaalt kostusid sammupaarid ning mulle juba tuttav hää tundus olevat lähemal kui kunagi varem.

Põgenesin kabuhirmus sellest koridorist ja sellest majast. Jõudnud tänavale, avanes mulle peletav vaatepilt: hoone värises ja müris, tagaplaanil veripunase täiskuu kiirgav õhetus. Jõudsin teha vaid mõne sammu, kuni äkki kuuldus mu kõrva kõuelaadne varingumüra. Sööndades selja taha vaadata, seletas mu silm vaid tardunud linna tühjasid tänavaid. 🗨

REAALI SÕRMUSE SALAJANE SEMIOOTIKA

////////////////////

Eliis Lelov 137A

Illustratsioonid: I. Joost 137C

Oktoober on käes ning järjekordne 11. klass on oma sõrmused kätte saanud. Elagu! Nüüd aga sukeldume natuke sügavamale Reaali sõrmuse kandmise psühholoogiasse...

Mida ütleb sinu kohta see, kuidas sa oma sõrmust kannad?

Uhke nelja sõrmuse eksponeerimine Erakogu

Väike sõrm: Kogu maailm on sinu jõuks – vabal hetkel teed ikka mõne kätekõverduse või sumoküki. Hommikusoõgiks on sul tavaliselt proteiinibake või tosin toorest muna, et lihased jõudsalt kasvaksid. Propageerid Reaali spordisuuna taasavastamist. Sõrmus on sul väikeses sõrmes just seepärast, et kõik ülejäänud sõrmed on selle jaoks liiga musklis. Soovitus: Luba endale üks korralik *cheat day*.

Nimetu sõrm: Abielus Reaalkooliga. Austad traditsioone ning üritad neid iga hinna eest elus hoida, mõnikord ehk liiga meeleheitlikult... Ilmselt oled ka suur patrioot ning alati nõus omade eest välja astuma, olgu see siis kaitseväärt õppustel luuresalgas või jõulupeo tantsulaval trikke sooritades. Arvatavasti omad õpilasfirmat või oled seda kohe-kohe rajamas – ettevõtlikkusest sul puudu ei tule! Soovitus: Loe läbi mõni raamat, mis ei

räägi aktsiatest.

Keskmine sõrm: Tegeled tõenäoliselt väitlemisega. Oskad igas olukorras midagi arvata, olgu see siis päevaprae kotletivalik või kõige kuumemalt podisev katel Eesti poliitmaastikul. Sõrmusesõrme valik tulenes osaliselt tõsiasiast, et siis on uhkem teistele keskmist näidata. Või oli see ainus sõrm, mis polnud juba kulinatega ehitud. Pead Reaali sõrmust väga suureks staatuse sümboliks.

Soovitus: Korralda sõpradega rabamatk, kuni ilm lubab.

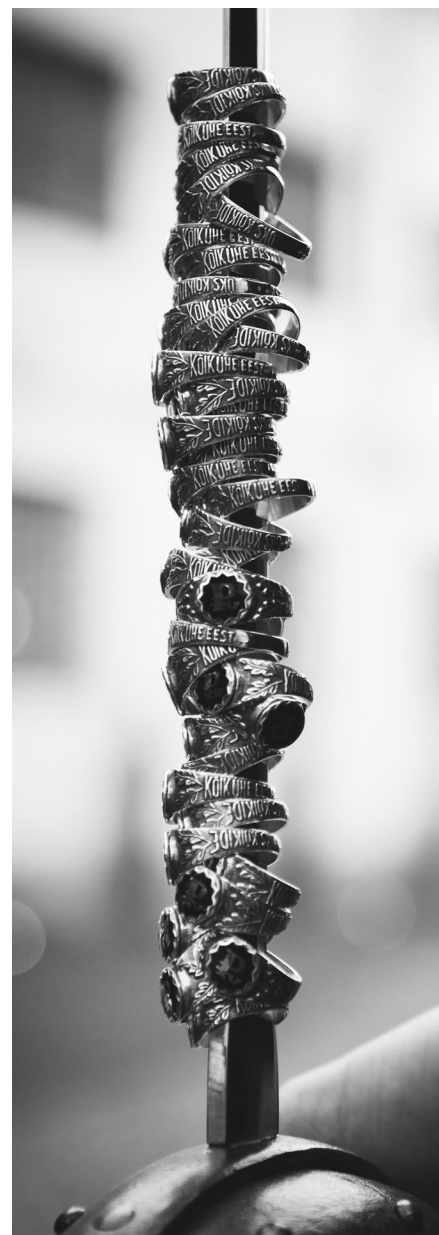
Nimetissõrm: Oled *trendsetter*. Sulle meeldib asjadele näpuga näidata ning teed kindlaks, et teised näeksid lisaks huviobjektile ka sinu läikivat uut ehet. Õigemini, pead ennast samuti läikivaks ehteks ja ihkad salamisi, et keegi imestuses sinu poole oma sõrmega osutaks. Tead reegleid piisavalt hästi, et neist üle astuda ning kui võimalus antakse, teed seda alati hea meelega.

Soovitus: Kuluta vähem aega peeglite poleerimisele.

Sõrmus kui aksessuaar ka muudele jäsometele

Pöial: Oled pisike ja nunnu ning panid sõrme pöidla ilmselt seetõttu, et ülejäänud sõrmede jaoks oli see liiga suur. „Sa ei ole nagu teised õpilased!” on lause, mille kuulmisest oled sa alati unistanud. Pärast pikka koolipäeva on sinu lemmik lõõgastumise viis loodusdokumentaalide vaatamine ja me ei saa seda pahaks panna

Sõrmused valmis šampusevanniks Luisa Grete Vilo vill134

– need on päris rahustavad. Paistad alati silma, olgu see siis erksa riietuse, hullu soengu või sõbraliku suhtumisega. Soovitus: Tee sotsiaalmeediapaast. Veel meie lemmikuid

Varvas: Paljudele tundub see imelik, kuid võime kinnitada, et oled oma ajast ees – varbasõrmusest saab uue kümnendi totaalne hitt. Oled veidi salapärase ning ei lao kunagi kõiki oma kaarte lauale, kuid seda rahvas sinu juures armastabki. Tunned end kõige mugavamalt kunsti- või moevaldkonnas. Ei saa välistada, et sul on TikTok ning postitad sinna vahel mõne trendika tantsu. Soovitus: Sa oled juba perfektne, soovitan teistel olla rohkem nagu sina.

4 sõrmust ühel käel (vaata pilti): Wow! Sa kas ihaled teadmiste järele nii metsikult, et oled gümnasiumit neljandat korda läbimas, või oled koolile osutanud kõrgeid teeneid, mille eest sind nelja sõrmusega premeeriti. Samas ei saa välistada, et oled niisama pikanäpumees ning korjad teiste ripakile jäänud ehted märkamatuks kokku. Igal juhul on sinu näol tegemist huvitava kujuga ning sa jääd teistele kergesti meelde. Soovitus: Take a *chill pill*, mees!

Reaali sõrmus + mõne teise kooli sõrmus: Monogaamia on eelmise sajandi teema! Oled *player*, kes ei suuda ja ei tahagi valida. Sinu päevas peab küll 48 tundi olema, kui jõuad Reaali kõrvalt veel mõne muu kooliga tegeleda. Igal juhul ei puudu sinu elust seiklus ja mitmekülsus. Ära ainult mitmekoolipidamisega liiale mine, siin kultuuriruumis ei ole see soovitud... Soovitus: Koli Rootsi.

Kulinakombinatsioon mitmekooliaustajale

Sõrmuste üleandmise tseremoonia Patarei vangla hoovis

Luisa Grete Vilo vill134

SÜGAV KÜSIMUS LIHTSATELE MÕTLEJATELE: KELLENA TAHAKSID JÄRGMISES ELUS SÜNDIDA?

////////////////////

Sarah Elisabeth Tihvan 139B

Illustratsioonid: Elli Eving

Reaali Poiss lasi pingelise septembrikuu lõpus õpilastel korraldada realsusest aeg maha võtta ja mõelda vaimsetele asjadele. Uurisime õpilastelt, kellea sooviksid nad järgmises elus uuesti sündida.

Nagu oodata, on see teema, mis tekitab palju elevust, rõõmu, aga ka masendust ja isegi viha. Vastajaid oli kokku 183. Neist 105 (58,7%) olid gümnasistid ja 78 (41,3%) põhikooliõpilased. Mõtteid ja soove oli vastajatelt tõesti palju. Neid, kellele tundus, et Shrek oleks järgmises elus *way to go*, oli kokku lausa 7. Mõned populaarsemad soovid olid uuesti sündida inimesena, koerana, kivina, kassina, juutsurgerina, hülgena ja ka iseendana, mida oli tore näha. Viimane väljendab tänapäeval nii

ihaldusväärset ja haruldast enesearmastust, mis paljudel meist puudub. Loomulikult leidis ka palju neid, kes ütlesid, et mitte kellenagi või ei soovikski uuesti sündida. Mõni ütles lihtsalt „ei”. Üks julge vastaja küsis lausa: „Kas ma pean jälle?”. Lisaks veel mõningaid värvikamaid vastuseid: Ghana kirstutantsijana, Justin Bieberina, jämeda suitsuvortsilatina, ninaahvina, seenena ja vene keele õpetajana, kes on realselt tore.

Ka sel kuul andsime õpilastele võimaluse ennast anonüümselt väljendada, et natuke auru välja lasta. Arusaadavalt tuli seetõttu palju erinevaid ja huvitavaid vastuseid. Oli nii neid, kes ütlesid lihtsalt midagi toredat nagu „*gib love*”. Mõni esitas küsimuse lameda maa rahvale: „Kas 2+2 reegel on kedagi üle serva lükanud?”. Ka pakuti välja *life hacke* joonlaudadele, kirjutades: „Kui ma oleks joonlaud, siis ma tõmbaksin ainult sirgeid jooni”. Selle järel tulid

mõned ilusad soovid kaasõpilastele: „Palju lasanjet teie ellu!”. Kuid paljud jagasid siiski pingeid ja raskeid hetki oma elust, teatades: „Puhvetis on asjad jälle 10 senti kallimad, ma igatsen Anu Kella, keemia ajab hulluks!” ja „12. klass pidi ju lihtne olema!”. Ja nii mõnigi jagas kurbi mõtteid, mis panevad lausa muretsema: „Ma ei taha olemas olla”.

Loodame, et see väike küsitlus aitas natuke pingeid maha võtta ja õppimisele pausi teha ning et need värvikad vastused teevad teie kõigi päeva natuke rõõmsamaks ja aitavad unustada puhveti hindade tõusust saadud šokki.

ÜTLUSED

P. Karu: „Alati süüdistata lätlast!”

P. Karu: „A nagu Euroopa.”

P. Karu: „Noortel inimestel tavaliselt sünnib neid lapsi.”

H. Ahuna: „Ja või ei?”

Õpilane: „Ei.”

H. Ahuna: „Mis ei?”

M. Saar: „E nagu erineval pool ja Z nagu zamal pool.”

M. Saar: „Maakardulakeeli.”

A. Kell: „Kas te suudate nüüd rahuneda?”

Klass: „Ei.”

(klass jääb vaiksemaks)

A. Kell: „No näed, suudate küll. Te peate lihtsalt enesekindlamad olema.”

M. Saar: „Benseen on nagu onu Beni seen.”

M. Saar: „Bensiin – benseal.”

M. Saar, lugedes Goethe „Fausti” ette: „Kes on väärt nii vabadust kui elu?”

Õpilane: „Mina.”

Saar: „Ei.”

H. Juurma: „See, kuidas Reaalkooli õpilased oskavad üle mõelda, on lihtsalt fenomenaalne.”

H. Juurma: „Tavaliselt on mul alati õigus.”

H. Juurma: „Kapsas on vaataja silmades.”

H. Juurma: „Ilmselt on mul vaja supervõimeid lisaks õpetamisvõimele, et siin koolis töötada.”

N. Siniorg: „Ma pean oma aju kokku panema.”

REAALI POISS HIMUSTAB
ÕPETAJATE ÜTLUSI. PALUN
TOOGA KÕIK VÄHEGI
VAIMUKAD SÕNAVÕTUD
MEIE 4. KORRUSE
POSTKASTI VÕI KIRJUTAGE
SIIA:

	1			8			7
	5	2	7	1			
		3		4			8
	8		1		9	4	
		6				8	
		5	2		7		9
5				7		3	
				2	4	7	6
7			8				5

			7	8			9	5
7				9		3	2	1
		4		1				
1							8	
		9	6	7	1	5		
	6							9
				6		9		
2	7	6		4				8
9	5			3	8			

	6				9			
	2		6					1
3		5			7	2	9	6
				5		7		
		8	4		1	9		
		9		7				
2	9	4	7			6		5
7					4		3	
			2				7	

7				1	4			
		1	9		2			
	9			3	8			1
		3			5		9	8
		5		7		1		
2	8		1			3		
8			3	6			1	
			4		1	5		
			5	2				4

OpenSky Sudoku Generator

**PALJU
ÕNNE!**

Natalja Siniorg 02.11

Kersti Veskimets 02.11

Daniel Kaasik 06.11

Ene Saar 12.11

Olle Selliov 20.11

Piret Karu 22.11

Peatoimetus

Karmen Laur 136B

Linda Marie Zimmer 137A

Eliis Lelov 137A

Paul Nurk 137A

I. Joost 137C

Kujundus

Joosep Viik vill!132

Susanna Mett vill!134

Küljendus

Paul Nurk 137A

Toimetus

Helery Pikk 136C

Liisi Puura 137A

Erik Joonatan Tepp 137A

Erik Jõevere 137C

Gerdo Germann 137C

Ellen Roper 138B

Eke Tooming 138B

Katriin Kalle 138B

Keeletoimetus

Karmen Laur 136B

Toimetuse nõuandja

Mirja Bluum

Aitäh

Mart Marjak 136A, Haide Maria

Kuusik 137B, Margaret Kalm 138B,

Mona Reisberg 138B, Kadriann

Kummer 138C, Ainar Leedu 138C,

Mila Laub 139A, Eleonora Järg

139B, Sarah Elisabeth Tihvan 139B,

Hans Robert Kannukene 139B

Kaanefoto

Luisa Greta Vilo vill!134

Lehe nr

174